

Càntut

Cançons de tradició oral

La cirereta

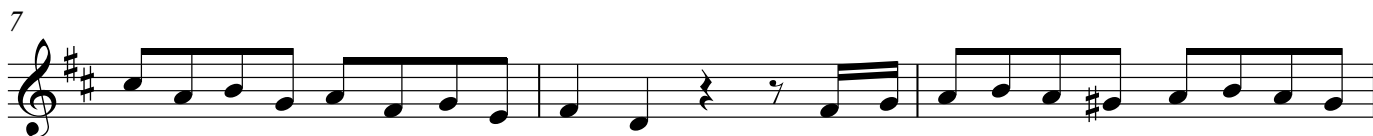
Josep Prat i Guardiola, "Samarra", Beget

Un pe - tó no va mai sol quan va de ve - res, per (a)ixò di uen qu(e)els pe-tons, com les ci-
nit de Sant Jo-an n'és ar-ri - ba - da no hi ha no-ia que no es-ti - gui e-na-mo

re - res, des-prés d'un ne vé-nen molts; no-ia, si no vo-leu pols, no-ia,
ra - da. A-quell jo - ve que la vol, do-nar - ne per amb ell sol, per a

si no vo-leu pols, no a-neu a l'e - ra. P(e)rò qui ne-ga un pe - to - net quan te'l su -
dir - li ple d'a-mor a l'es - ti - ma - da: "Jo te do - no, ne-na her - mo - sa, i és de

pli-quen, de so-rolls i de ton cor ai-xí s'ex - pli - ca: "Jo t'és - ti - mo de de-bò, ne-na,
ve - res que fa - ri - a més pe-tons que té ci - re - res, de de - trás del ci-re-rer, i quan

dei-xa't fer un pe - tó." I molt baix a cau d'o-re-lla sen-to ai - xò: "Dei-xa qu(e) et be - si, ni -
jo no en po-gués més te di - ri - a que tu bo-ca me'ls tor - nés. I què ha de fer u-na ni -

ne - ta, la ci - re - re - ta de ta bo - que - ta, i a - ques - ta ro - ja ci -
ne - ta to - ta so - le - ta i jo - ve - ne - ta, si un pe - tó fa, es - tant dis -

re - ra tan pe - to - ne - ra, tan en - ci - se - ra. (Con)la
tre - ta, i a la bo - que - ta i un ca - na - lle - ta. (Con)la